

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

การศึกษาผลของชนิดและอัตราส่วนของตัวทำละลายที่ใช้ในการสกัดปริมาณแคร์โรทีนอยด์ของใบกะเพราสดและแห้ง พบว่าชนิดของตัวทำละลายที่ใช้ในการสกัดมีผลต่อร้อยละของสารสกัดที่ได้ ค่าสี L*, a*, b* และปริมาณแคร์โรทีนอยด์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) ทั้งในใบกะเพราสดและใบกะเพราแห้ง อัตราส่วนของตัวทำละลายที่ใช้ในการสกัดปริมาณแคร์โรทีนอยด์มีผลต่อค่าสี L*, a*, b* และปริมาณแคร์โรทีนอยด์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) ดังนั้นจึงเลือกใช้อุปกรณ์เป็นตัวทำละลาย และใช้อัตราส่วน 1:20 เพื่อสกัดแคร์โรทีนอยด์จากใบกะเพราแห้ง และเมื่อศึกษาความเข้มข้นของสารละลายอุปกรณ์ที่ใช้ในการสกัดซึ่งอยู่ในช่วงร้อยละ 75, 85, 95 และ 100 พบว่า ความเข้มข้นของอุปกรณ์ที่เหมาะสมในการสกัดคือร้อยละ 95 ซึ่งให้ค่าสี L* เท่ากับ 28.05 ± 0.36 , ค่าสี a* เท่ากับ -3.33 ± 0.17 , ค่าสี b* เท่ากับ 10.26 ± 0.11 , ร้อยละของสารที่สกัดได้เท่ากับ $3.65 \pm 0.60\%$ และปริมาณ แคร์โรทีนอยด์ที่สกัดได้เท่ากับ 23.71 ± 2.06 มิลลิกรัม/ตัวอย่างแห้ง 100 กรัม ซึ่งค่าที่ได้ไม่แตกต่างจากการสกัดโดยใช้สารละลายอุปกรณ์เข้มข้น

การเก็บกักแคร์โรทีนอยด์จากใบกะเพราโดยใช้วิธีการทำแห้งแบบแข็งเยือกแข็ง โดยใช้มอลโทเดกซ์ทริน เจลาติน และกัมอะราบิกเป็นวัสดุที่ในการห่อหุ้ม พบว่าสัดส่วนที่เหมาะสมประกอบด้วย มอลโทเดกซ์ทรินร้อยละ 54 เจลาตินร้อยละ 5 และกัมอะราบิกร้อยละ 41 โดยนำส่วนผสมทั้งหมดมาละลายในน้ำที่อุณหภูมิ 45 องศาเซลเซียส ควบคุมปริมาณของแข็งที่ละลายได้เท่ากับ 20 องศาเซลเซียส และผสมกับสารสกัดที่ละลายในไพริพลีนไกลคอล ด้วยเครื่องโซโน-จีโนเซอร์ ความเร็วรอบ 12,500 rpm เป็นเวลา 2 นาที นำสารละลายที่ได้ไปทำแห้งโดยใช้เครื่องทำแห้งแบบแข็งเยือกแข็ง สารเก็บกักแคร์โรทีนอยด์ที่ได้มีค่าสี a* เท่ากับ -2.53 และประสิทธิภาพของการเก็บกัก เท่ากับ ร้อยละ 53.18

การศึกษาอัตราส่วนที่เหมาะสมระหว่างสารสกัดและวัสดุที่ใช้ในการเก็บกัก พบว่า ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ของวัสดุและความเข้มข้นของสารสกัดที่ใช้มีผลต่อค่าสี L*, a*, b*, ปริมาณ

ความชื้น, ปริมาณเบต้าแครอทีนทั้งหมด, ปริมาณแครอทีนที่พื้นที่ผิว และประสิทธิภาพของการเก็บกักของสารเก็บกักแคโรทีนอยู่จากใบกะเพรา แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) อัตราส่วนที่เหมาะสมคือ การใช้ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ในวัสดุ 15 องศาบริกซ์ และความเข้มข้นของสารสกัดร้อยละ 16.67 ซึ่งทำให้มีประสิทธิภาพของการเก็บกักแคโรทีนอยู่จากใบกะเพราสูงที่สุด

การทำนายอายุการเก็บรักษาสารเก็บกักแคโรทีนอยู่จากใบกะเพราโดยใช้ความชื้นเป็นปัจจัยในการตัดสินอายุการเก็บรักษา ใช้สารละลายเกลืออิ่มตัว 8 ชนิด มีค่าอวเตอร์แอคติวิตี้อยู่ในช่วง $0.113 - 0.836$ เก็บไว้ที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส โดยในวันที่ 30 ผู้บริโภคไม่ยอมรับตัวอย่างที่เก็บไว้ในสารละลายเกลือ NaNO_2 เมื่อพลอตกราฟ moisture sorption isotherm แล้วนำค่าความชื้นที่ได้ไปคำนวณอายุการเก็บรักษา พบร่วมกับสารเก็บกักแคโรทีนอยู่จากใบกะเพราเมื่อถูกเก็บที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส และมีปริมาณความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 62.80 บรรจุในถุงอะลูมิเนียม-ฟอลล์ที่มีค่าอัตราการซึมผ่านของ ไอออน่าเท่ากับ 0.248 กรัมต่อตารางเมตรต่อวัน จะมีอายุการเก็บรักษา 3 ปี 21 วัน 16 ชั่วโมง 5 นาที

เมื่อนำสารเก็บกักแคโรทีนอยู่จากใบกะเพราที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในมันฝรั่งแผ่นทอดกรอบทั้งสองรษชาติให้คะแนนความชอบทางประสัมพัสด์แตกต่างจากมันฝรั่งแผ่นทอดกรอบที่ไม่มีการเติมสารเก็บกักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) และสามารถใช้สารเก็บกักแคโรทีนอยู่จากกะเพราในปริมาณร้อยละ 1.0 ซึ่งผู้บริโภคยังคงให้การยอมรับและให้คะแนนความชอบมากกว่า 5 โดยคะแนนความชอบโดยรวม สี และกลิ่นรสของมันฝรั่งแผ่นทอดกรอบรสดั้งเดิมที่มีการเติมสารเก็บกักแคโรทีนอยู่จากกะเพราในปริมาณร้อยละ 1.0 เท่ากับ 5.1 ± 1.7 , 6.6 ± 0.7 และ 5.1 ± 1.8 ตามลำดับ และคะแนนความชอบโดยรวม สี และกลิ่นรสของมันฝรั่งแผ่นทอดกรอบรสชาติที่มีการเติมสารเก็บกักแคโรทีนอยู่จากกะเพราในปริมาณร้อยละ 1.0 เท่ากับ 5.5 ± 1.2 , 6.6 ± 1.1 และ 5.5 ± 1.2 คะแนน ตามลำดับ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบคะแนนความชอบทางประสัมพัสด์ของมันฝรั่งแผ่นทอดกรอบรสดั้งเดิมและรสชาติ พบร่วมกับมันฝรั่งแผ่นทอดกรอบรสชาติที่มีคะแนนความชอบโดยรวม สี และกลิ่นรสมากกว่ามันฝรั่งแผ่นทอดกรอบรสดั้งเดิม

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ในการทดลองนี้มีการศึกษาผลการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์เพียงแค่ 30 วัน โดยใช้ปริมาณความชื้นเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออายุการเก็บรักษา ควรศึกษาสภาพการเก็บรักษาอื่นๆที่มีผลต่อตัวผลิตภัณฑ์ เช่น แสง ออกรัฐเจน และการเพิ่มระยะเวลาในการศึกษาอายุการเก็บรักษา
2. การประยุกต์ใช้สารเก็บกักแครอทที่น้อยด้วยกับผลิตภัณฑ์ชนิดอื่น ควรคำนึงถึงกลิ่นรสของผลิตภัณฑ์อาจทำการแต่งกลิ่นรสให้ใกล้เคียงกับสารสำคัญ เพื่อที่จะสามารถใช้สารเก็บกักแครอทที่น้อยจากใบกะเพราในปริมาณที่มากขึ้น โดยที่ผู้บริโภคให้การยอมรับผลิตภัณฑ์นั้น เช่น ใช้เป็นส่วนประกอบของอาหาร เช่น พังพัดกะเพรา ซอสผัดกะเพรา เป็นต้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright[©] by Chiang Mai University
 All rights reserved